

Familjealbumet får nytt liv

Ulrika Stahre ser Gunnel Wåhlstrand på Magasin III

Gunnel Wåhlstrand, "Sydhälsö", 2003. Foto: Björn Larsson

[KONST](#) sön 12 feb 2017

KONSTRECENSION. Av förlust kan storverk byggas. Det är bra att påminna sig om det ibland, när världen tycks rasa omkring oss. **Gunnel Wåhlstrands** retrospektiva utställning – som är den sista att visas innan Magasin III till sommaren pausar sin traditionella utställningsverksamhet – är en samtidigt sparsmakad och storartad demonstration av tålmodets och den långsamma uppbyggnadens konst.

Det började med barndomsbilder, inte från den egna barndomen utan från faderns. Dessa arbetades fram i stora, detaljerade tuschlaverade repliker. Lätt sepiatonade, med den drömska känslan bevarad. En svunnen tid, svunna människor. Det finns ett starkt biografiskt tema som hänger samman med förlusten av fadern, ett tema som det är mycket svårt att gå förbi.

Gunnel Wåhlstrand, "Långedrag", 2004. Foto: Björn Larsson.

Ändå är det värt att försöka göra det, för Wåhlstrands måleri lyfter till en allmänmänsklig nivå där minnet ställs i centrum. Det är oklart vems minne ett fotografi representerar – fotografens, motivets, betraktarens? – men överförda till målad form blir bilderna nya, minnena kapslas in och konstens magi uppstår.

Det finns en koncentrerad vilsamhet i alla dessa lite anakronistiska motiv. Stora porträtt på familjemedlemmar, någon stel interiör, hav, klippor, sommarnöjets tidlöshet. Alltid stort format, alltid minutiöst avmålat, frammålat, frammanat med all mörkare toner.

Utställningen utgör en sorts montage, "organiskt" vill Magasin III kalla det, där det inte finns en tydlig kronologi. Det äldre måleriet från 2000-talets början återfinns dock ganska samlat, längst in i lokalen. En enkel snedställd vägg och en vilja att låta motiven samtala med varandra ger exakt så mycket rörelse i rummet som verken behöver.

AFTONBLADET

En interiör har ovanligt nog tuschlaverats i färg. Den är andlöst stillastående, men blommorna både faller och sträcker sig uppåt från vasen – konserverade av decennier som gått. "I stugan" samlar sig tillsammans med de något nyare verken "Sandstranden" och "Lupiner" till något åtminstone jag upplever som en ny giv. En ny kuslighet kanske, något som stör mycket mer än de tidigare bildernas tydligare vemod.

Att låta två bildtekniker mötas – det snabba fotot och den långsamma laveringen – har alltid haft ytterligare en tidsaspekt inbakad: fotografiets egen ålder. Nu har Wählstrand börjat fotografera egna bilder, egna platser och motiv. Det är en sorts erövring av världen, en väg ut från familjealbumen. Lika allvarsamt och fokuserat som detta fascinerande konstnärskap hittills varit, med små steg mot insikter som i brist på annat får kallas ordlösa. Och det måste de få vara – vad ska vi annars med konst till?

FAKTA

KONST

» **Gunnel Wählstrand**

Magasin III

Till och med 11 juni

ULRIKA STAHRE

12 februari 2017 04:00